

త్రుతను మంచివాడు చాలా మంచివాడు.
 * త్ర మంచివాడే అయితే వరవాలేక పోయే నీ.
 ఈలోకం మంచివట్టుగా మారిపోయి ఉండేవాడు.
 కానీ మంచికనంతో పాటు తనవంటూ కొన్ని
 స్థిరమైన అభిప్రాయాలూ నమ్మకాలూ ఉన్న
 మనిషికను.

వేలాది దశనాలలో, దుకాణాలలో, కార్యాలయాలలో, పబ్లికాం ఆరాటాలలో పదుగులు పెట్టే మనుషులలో, దుమ్ములో ధూళిలో, వాహనాల లోలలలో, అంతులేనంత కల్మషంలో కిటకిటలాడుతున్న ఆ నగర వీధుల గుండా నడచి పోతున్నాడతను.

ఆ నడకకొక గమ్యం లేదు. లక్ష్యం లేదు. ఎక్కడికి పోవాలి? ఎందుకు పోవాలి అన్న ఆలోచనలేదు. నడుస్తూ ఉన్నాడు. అంతే యాంత్రికంగా, జేగంగా, లయబద్ధంగా కొనసాగుతూంది.

ఇంటినుంచి బయలుదేరడమే వాణంలా దూసుకొచ్చాడు. అప్పటి నుంచి ఆ నడక అలా సాగుతూనే ఉంది.

అతని మస్తిష్కం నిండా తేనెజీగల్లా అప్పే ఉన్నాయి. ఆలోచనలు! హృదయాన్ని పట్టి పట్టి కసిగా పిండుతున్నట్టుగా ఒకటే ఆవేదన!

ఈ బాధను అర్థం చేసుకునే వ్యూహం ఈ ప్రపంచంలో లేకపోవచ్చేమో కానీ ఈ బాధకు మాత్రం అర్థం ఉంది. కారణం ఉంది. ఒక ఒక ఒక ఒక ఒక....

స్కూలు పిల్లలు రోడ్ క్రాస్ చేస్తున్నారు. ఒక నిమిషం ఆగవలసి వచ్చింది.

ఆగిపోయాడు. బతుకంటే అంతే ఎక్కడో ఒక చోట ఆగి పోవలసిందే. ఆ పిల్ల ముందుకు పోతున్నారు. నడకలోకి జీవితంలోకి. ఈ లోకమెంత భయం కలమైనదో వాళ్ళకి ఇప్పటిప్పటి అర్థం కాదు. "ఆగే బాధ" అంటూ రిషావాలా తోసుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు. మళ్ళీ ఆతను ముందుకు నడిచాడు.

నాలుగో తరగతి చదువుతుండగా కాబోలు శాంతి డివర్ చెప్పేది..

"చూడండి. చెడ్డ పిల్లల్ని ఎవ్వరూ మెచ్చుకోరు. అందరూ తిడతారు. అమ్మా నాన్నా కూడా కొడతారు. 'వీ వీ నువ్వు చెడ్డ పిల్లవాడివి' అంటారు. మంచి పిల్లలను అందరూ మెచ్చుకుంటారు. అమ్మా నాన్నా, ఇరుగూ పొరుగూ, డివర్లు.... అందరూ ప్రేమగా చూస్తారు. మంచిపిల్లలే పెద్దవాళ్ళ యొక్క గొప్పవాళ్ళవుతారు. ఇప్పుడు చెప్పండి. మీరు మంచి పిల్లలవుతారా? చెడ్డ పిల్లలవుతారా?" అని అడిగేదామె.

"మంచిపిల్లలవుతాం డివర్" అందరూ ముక్త కంఠంతో చెప్పేవారు.

"అమ్మా నాన్నా చెప్పేది బుద్ధిగా వినాలి వాళ్ళు ఏది చేయమంటే అది చేయాలి.... ఎవ్వరితో పోట్లాడకూడదు.... అందరితో స్నేహంగా ఉండాలి.... ఎప్పుడూ అబద్ధాలు మాట్లాడకూడదు...." ఇలాంటివన్నీ మంచిపిల్లలు చేయవలసిన పనులని చెప్పేవామె. వాటిని తు. చ. తప్పక ఆచరించే వాడతను.

పెద్దవాడయ్యాక మంచి చెడుల గురించి మరింత విశాలమైన భావనలు చోటు చేసు

కున్నాయి. కులమతాలతో మనుషుల్ని వేరు చేసి చూడకూడదు. కట్టుం తీసుకోకూడదు. లంచం తీసుకోకూడదు. ఎవ్వర్ని బాధ పెట్టకూడదు. ఎవరికీ అన్యాయం చేయకూడదు. తనంత తానుగా నిరయించుకున్న మంచి పనులివి.

డిగ్రీ పూర్తయ్యాక ఒక ప్రభుత్వ సంస్థలో వెంటనే ఉద్యోగం దొరికింది. కొత్త ప్రదేశం, కొత్త పరిచయాలు, సరికొత్త స్నేహాలు.

"ఆ దశలోనే పాఠశాల పరిచయమైంది ఒక పక్కండి అమ్మాయిగా. ఆ పరిచయం ప్రేమగా మారింది. కానీ పెళ్ళి దగ్గరికి వచ్చేసరికి ఒక పెద్ద ఆటంకం.

నిలచిఉన్న బస్సుని డికొనబోయి క్షణంలో నిలదొక్కుకున్నాడు. వాహనాల హర్షణ మోతతో ఆ ప్రదేశం మార్కెట్ గా మారింది. ట్రాఫిక్ జామ్ అయ్యింది. ఒక్కడే హోరు. ఎలాగో వాటిని తప్పించుకొని ముందుకు సాగి పోయాడు.

ఒక ఒక ఒక ఒక ఒక ఒక....

"ఆ కులం తక్కువ పిల్లను చేసుకోవడానికి చచ్చినా నేనొప్పుకోను" గొంతు చించుకుని ఆరిచాడు తండ్రి.

"పాతికవేల కట్టుం తో నీకు పిల్లను చూస్తుంటే ఆ దిక్కుమాలిన దాన్ని చేసుకుంటానంటావా?" అతని తల్లి గగ్గోలు పెట్టింది.

అన్నదమ్ములు కూడా ఒప్పుకోలేదు? అయినా సరే అతడు తన నిర్ణయాన్ని మార్చుకోలేదు. శాంతంగా తల్లిదండ్రులను ఒప్పించడానికి ప్రయత్నించాడు.

"నీ యిష్టం. నీకు అంతగా ఉబలాటం ఉంటే దాన్నే చేసుకో. కానీ మళ్ళీ ఈ ఇంట్లో ఆడుగు పెట్టకు. నా ఆస్తిలో వాటా కావాలని అడక్కు" తన అంతిమ నిర్ణయంగా చెప్పాడతని తండ్రి.

ఆస్తిపాస్తులకంటే ప్రేమ గొప్పది.

ఇంటినుంచి శాశ్వతంగా సంబంధం తెంపేసుకున్నాడు ప్రేమ కోసం, ప్రేమించిన పాఠశాలి కోసం.

ఆ తర్వాతే నిజమైన జీవితంలోకి అడుగు

పెట్టాడు.

టక్...టక్...టక్...టక్...టక్...
అతని అడుగుల చప్పుడు మరింత వేగాన్ని పుంజుకుంది.

ఒక సంసారిగా తన బాధ్యతల్ని ఏమాత్రం ఎన్నుకొనకుండా తన వ్యక్తిగత జీవితాన్ని నిర్లీనం చేసుకుంటున్నాడు. సిన్సియారిటీకి, నిజాయితీకి మారు పేరులా తన ఉద్యోగ ధర్మాలను నిర్లీనం చేస్తున్నాడు.

ఉద్యోగంలో చేరిన ఏడాదికి.
"నీ వల్ల అపేనులో అందరికీ ఎంత ఇబ్బందిగా ఉందో తెలుసా?" అని కౌలింగ్ రామకృష్ణ అనేసరికి ఆశ్చర్యపోయాడు.

"నా వల్ల ఇబ్బందా? నేనేం చేశాను." ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

ఇంకా ఏం చేయాలి? నువ్వు తినవు ఇంకొకరినీ తిననీయవు. ఇలాగే తే నెగుకు రాలేవు. అయినా నీకప్పుడు అర్థం కాదులే. ట్రాన్స్ఫర్ల మీద ట్రాన్స్ఫర్లు చేసినప్పుడు కాని నీకేమీ అర్థం కాదు...." నిష్ఠురంగా అన్నాడతను.

ట్రాన్స్ఫర్ల మీద ట్రాన్స్ఫర్లు చేయకముందే అతనికి పూర్తిగా అర్థమయ్యింది.

తనను అమేధ్యం తినమంటున్నాడు. పక్కా వాళ్ళు, పై అధికారులు ఆది తినడానికి తగిన పిలుని కల్పించమంటున్నారు. ఆ క్రమమూ, అవినీతికరమూ అయిన కాగితాల మీద తప్పు మూసుకుని సంతకాలు పెట్టమంటున్నారు.

చచ్చినా సరే తానలా చేయలేడు.

అందుకే—ఉద్యోగంలో చేరిన ఏడాదిన్నరకే మొదటి ట్రాన్స్ఫర్ ఆర్డర్ చేతికొచ్చింది.

'సరిగా పని చేయడు', 'సుపీరియర్స్ తో విధేయంగా మెలుగడు', 'చురుకుదనం లేదు' వంటి రిమార్కులు పై అధికారులకి వెళ్ళడం మొదలయ్యాయి.

ట్రాన్స్ఫర్లు వచ్చిన కొత్త ప్రదేశంలో తన ఆత్యంత నిజాయితీతో వ్యవహరిస్తున్నం

చుకు గాను ఆక్కడి ఆవీరకే స్వయంగా చుకు లించాడు.

"వెంకట్రావు గారి వరకాను మీవ నంతక వెండుకు పెట్టలేదు?" తీవ్రంగా అడిగావా అనేనన్న.

"సార్, నిజానికి ఆ డ్యూట్ ఆరనికి చెంది నది కాదు. అందులో ఎకరంస్వర కూమి గవచ్చుమంటి." నిదానంగా జవాబిచ్చాడు.

"కామిల్, నేను చేయమని చెప్పక కూడా ఎండుకు చేయలేదు?" అవీసర్ గాండ్రాడు.

"అది ఇల్లిగలోగా ఉంది కా నిజ్జీ నేను చేయను." అందితంగా చెప్పాడతను.

మరో నెల తిరక్క ముంబే ఆరనికి డ్రాస్టర్ ఆర్డర్స్ చేతికొచ్చాయి.

నడుస్తున్న ఆరన్నెవరో చేయవట్టి వక్కకు లాగాదు. వైరింజన్ గంటలు కొట్టుకుంటూ దూసుకుపోయింది.

"బ్లాస్ఫర్ చూటర్ కామిపోతుందట" ఎవరో అంటున్నారు.

"ఈ దోపిడీ కాలిపోతుంది. కాన్స్టేబులు ఆరుకారు?" గుండలో మాట గొంతులోనే అగి పోయింది.

తనను వక్కకు లాగిన వ్యక్తికి త్యాగ్నయినా చెప్పకుండా ముందుకు నడిచిపోసాగాడు.

ఉకటక ఉకటక ఉకటక....

"నువ్వింక భయపడి చనుకోలేదోయ్!" అన్నాడు హెడ్ గుమాస్తా. అప్పటికి అది తన అయిదవ మజిలీ.

"కాల్ దు యా మీన్" అర్థంకాక అడి గాడు.

"ఈకపోతే ఏమిదోయ్: మేమంతా చుకు

పులం కాదా? మేమంతా తీసుకోవడం లేదా? నీకే ఎండుకంత భయం? మరీ ఇంత పనికి తనం వనిరాదు."

"కాల్ నాన్సెన్స్ యు ఆర్ టాకింగ్! ఇంకో సారి ఆ మాట అన్నారంటే వక్క లాంగోడ కాను. వికే ర్ త్ర ల్. నేను కాదు పనికివాణ్ణి. మీరు.... మీరే అనలైన పనికివాళ్ళు. మీరే భయ వచ్చున్నాడీ నన్ను చూసి..." దాదాపు హెడ్ గుమాస్తాని కొట్టినంత వనిచోడు.

ఎండుకో మరీ అననెవరైనా పనికివాడని, అంటే ఆరనికి చాలా కోపమొస్తుంది. తన మంచికన్నా, తన నిజాయితీని దాకాని తనంగా, పనికితనంగా ఎండుకర్ణం చేసుకుంటాడు నీళ్ళంతా.

ఇన్ని జరిగినప్పటికీ ఆ తరు తన స్వయం ర్యాన్వి కోల్పోలేదు. ఎవ్వరేమనుకున్నానరే తన మనస్సురిగా విక్కసించే అలిప్రాయంను ఎట్టి వర్షితులలోనూ ఆ తరు విడిచిపెట్టడంబట్టి లేదు.

రైల్వే క్రాసింగ్ ఆడ్ల మొచ్చింది. అ నిర్భీతంగా అగిపోయాడు. అతడాగిన రెండు క్షణాలకే రైలు రోడ చేసుకుంటూ దూసుకు పోయింది.

గేటు తీకారు- మళ్ళీ చలనం.... ఉకటక ఉకటక ఉకటక....

అవీసు విషయంలో ఎన్ని ఇబ్బందులు ఎదు రొతున్నా, కుటుంబ జీవితం మాత్రం సాఫీగా సాగిపోతుంది. అందుకే అతడు ప్రకాంతంగా, ఆనందంగా ఉండగలుగుతున్నాడు. ముత్యాల్లాంటి ముగ్గుడు పిల్లలు! ప్రేమగా, లాలనగా చూసే కార్యం!

అవీసు విషయంలో ఎన్ని ఇబ్బందులు ఎదు రొతున్నా, కుటుంబ జీవితం మాత్రం సాఫీగా సాగిపోతుంది. అందుకే అతడు ప్రకాంతంగా, ఆనందంగా ఉండగలుగుతున్నాడు. ముత్యాల్లాంటి ముగ్గుడు పిల్లలు! ప్రేమగా, లాలనగా చూసే కార్యం!

అవీసు విషయంలో ఎన్ని ఇబ్బందులు ఎదు రొతున్నా, కుటుంబ జీవితం మాత్రం సాఫీగా సాగిపోతుంది. అందుకే అతడు ప్రకాంతంగా, ఆనందంగా ఉండగలుగుతున్నాడు. ముత్యాల్లాంటి ముగ్గుడు పిల్లలు! ప్రేమగా, లాలనగా చూసే కార్యం!

అవీసు విషయంలో ఎన్ని ఇబ్బందులు ఎదు రొతున్నా, కుటుంబ జీవితం మాత్రం సాఫీగా సాగిపోతుంది. అందుకే అతడు ప్రకాంతంగా, ఆనందంగా ఉండగలుగుతున్నాడు. ముత్యాల్లాంటి ముగ్గుడు పిల్లలు! ప్రేమగా, లాలనగా చూసే కార్యం!

అవీసు విషయంలో ఎన్ని ఇబ్బందులు ఎదు రొతున్నా, కుటుంబ జీవితం మాత్రం సాఫీగా సాగిపోతుంది. అందుకే అతడు ప్రకాంతంగా, ఆనందంగా ఉండగలుగుతున్నాడు. ముత్యాల్లాంటి ముగ్గుడు పిల్లలు! ప్రేమగా, లాలనగా చూసే కార్యం!

అవీసు విషయంలో ఎన్ని ఇబ్బందులు ఎదు రొతున్నా, కుటుంబ జీవితం మాత్రం సాఫీగా సాగిపోతుంది. అందుకే అతడు ప్రకాంతంగా, ఆనందంగా ఉండగలుగుతున్నాడు. ముత్యాల్లాంటి ముగ్గుడు పిల్లలు! ప్రేమగా, లాలనగా చూసే కార్యం!

చేదు విషం

కార్య : చుకు టామీ పాలు కాగడం లేదుంది.

తర్ : అందులో వేపపువ్వు కలిపావేమోనని అను మా నం వచ్చుంటుంది.

-వి. నాగేశ్వరరావు

ఉద్యోగంలోచేరి వదిలేసేక్క వూ ర్రయ్యింది.

అంత కాలమూ అతనిపై అధికారులు అతన్నిక ప్రభావాలే లాగా ఆరుకున్నారు. ఏ ఊర్లోనూ అతన్ని రెండేళ్ళు కంటే ఎక్కువ కాలం ఉండలేదు. డ్రాస్టర్లు చేస్తూనే వచ్చారు. ఎప్పుడీకప్పుడు మందలిస్తూనే వచ్చారు. అన్నిటికంటే మొరవైనది ఏమిటంటే అన్నేళ్ళ సర్కిసు ఉన్నప్పటికీ అతనికి ఎలాంటి ప్రమోషన్లు ఇవ్వకపోవడం! అతని తర్వాత జాయిన్ అయిన వాళ్ళకి, అతని కంటే తక్కువ అర్హతలు ఉన్న వాళ్ళకి పెక్కువై ప్రమోషన్లు వచ్చాయి. అతనికి మాత్రం రాలేదు.

ఎందుకొస్తుంది :

అతనిపైకైనా అధికారులకు లంచం తిని పించాదా? వాళ్ళ ఇంటి చుట్టూ నొక్కర్ల లాగా ప్రదక్షిణలు చేశాదా? పొట్టిలు కట్టాదా? కాకా పట్టాదా? మరీ ఏదీ చేయకుండా ప్రమోషన్ ఎందుకొస్తుంది?

"నా బతుకంటే కాబోలు" అని నిరాశపడి ఉండుకోలేదతను.

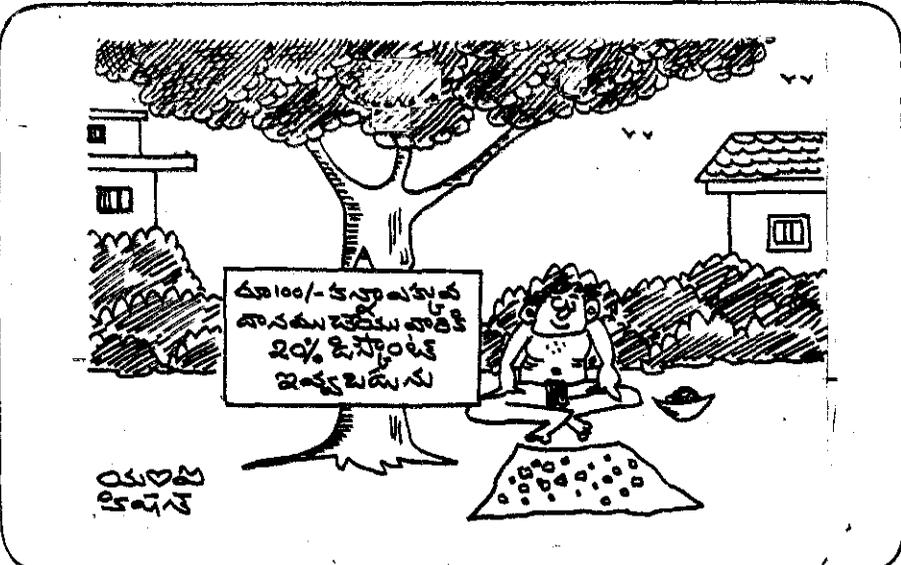
ఇన్నేళ్ళూ ఉపేషించాడు.

"ఇంకో రెండేళ్ళ....ఇంకో మూడేళ్ళు ఇంకో ఐదేళ్ళ.... ఈ వ్యవస్థ మారిపోతుంది. తన అవస్థ తీరిపోతుంది. అప్పుడు తనలాంటి నిజాయితీ వరులకు మంచిరోజులు అగమిస్తాయి" అనుకుంటూ అన్నేళ్ళూ నిరీషించాడు. ఇంత జరిగాక ఇప్పటికీ ఉపేషించి లాభం లేదని తిరుగుబాటుకు సన్నద్ధమయ్యాడు.

తనకు ఇన్నేళ్ళ సర్కిసు ఉన్నప్పటికీ తగిన ప్రమోషన్ ఎండుకవ్వలేదో, ఏ ప్రాతిపదికమీద తన తర్వాత వారికి ప్రమోషన్లుచ్చారో- కోర్టు ద్వారా తెల్పుకుండామనే నిర్ణయం తీసుకున్నాడతను.

అంతే!

ఆ వార్త బాంబులా పేలి వనిచేసింది. ఆరు మేహం మీద డై రక్ కర్న టోర్లు.

“మృత” సంజీవిని

సీత : వారా! ఇదిగో ఉగాది పచ్చడి స్వీకరించండి.
 రాముడు : మృత సంజీవిని తెమ్మసి మన హనుమని పంపాను. రాగానే తీసుకుంటాను.

-వి. నాగేశ్వరరావు

పీచింగ్ జరిగిపోయింది. వెంటనే అతనికి ప్రమోషన్ ఇవ్వబడింది. దిపార్టుమెంటు పరువు ప్రతిష్టలు కోర్టు వరకూ వెళ్ళకుండా గుట్టుగా కాపాడబడాయి.

అంతవరకూ అతన్ని బొంగరంలా తమ ఇష్టం వచ్చినట్లు తిప్పిపారేసిన అధికారులు ఈ దెబ్బతో తారెత్తిపోయారు. అతడంటే ఓ విరమైన వణుకు పుట్టసాగింది. అయినా సరే సమయం వస్తే అతన్ని అధిక పాఠశాలకి క్రొక్కేయాలనే ఆభిప్రాయం మాత్రం బలంగా వాళ్ళ మనసుల్లో పాతుకుపోయింది.

అప్పుడు మరి ఆ ది కారులు ఆవమానాల్ని సహిస్తారా?

చూస్తూ నడవకపోవడం వల్ల గుంతలో పడి పోయాడు. ఎడమకాలు కాస్త చీడకుపోయింది. అయితా నెప్పిగా అన్నించడం లేదు. మనసుకి తగిలిన గాయం ముందు ఇదెంతని?...లేదేమట్టి నడవసాగాడు.

టక్ టక్ టక్ టక్ టక్ టక్....

ఇప్పటికీ సరిగ్గా ఆరు నెలల క్రితం దేశంలో ఎమర్జెన్సీని విధించారు. ఎమర్జెన్సీ వల్ల దేశం ఎంత బాగు పడుతుందో ఏమో కానీ తను మాత్రం సర్వనాశనమయ్యాడు.

బ్రహ్మాండమైన ఉచ్చు పన్నాడు తన చుట్టూ. అమాయకంగా అందులో చిక్కుకు పోయాడు.

అతనులో తన పనిలో పూర్తిగా నిమగ్నమయి ఉండగా వచ్చాడు-అ వ్యక్తి! ఏదై ఏళ్ళుంటాయతనిని.

“రామ్మూర్తి పంపించాడు నన్ను.” అన్నాడు.

“కుళ్ళోడి. ఏం సంగతి?” అడిగాడతను.

రామ్మూర్తి తన స్నేహితుడు.

ఈ ఉత్తరం మీకమ్మన్నాడు.” అంటూ ఒక కవచం తీసి అందించాడు.

బాన్నందుకుని విప్పాను దాంట్లో ఉత్తరానికి బదులుగా వందరూపాయల నోట్ల కట్టలు ఉన్నాయి.

“వాటిక్ దిన్?” కనుబొమ్మలు ముడిచి కోపంగా అడిగాడు. వెంటనే వాచీని ఆతని మొహం మీదికి విసరబోయాడు. మెరుపులాగా ప్రత్యక్షమయ్యారు- మరో ఇద్దరు వ్యక్తులు. దబ్బులు విసరడానికి ఎత్తిన ఆతని చేతుల్ని అలాగే పట్టుకున్నారు.

అతనేం చెప్పినా విన్నించుకోలేదు.

“వలూనా సత్యమూర్తి అనే వ్యక్తి లంచం తీసుకుంటూ ఉండగా అవినీతి నిరోధన శాఖ అధికారులు దాడి చేసి పట్టుకున్నారు.” మర్రాడు అన్ని పేపర్లలోనూ ఆ వార్త ప్రచురింపబడింది.

చూసుకోకుండా ఒక స్త్రీని తోసుకుంటూ ముందుకెళ్ళిపోయాడతను.

ఆహారం మరియు పోషకాహార కార్యక్రమాలు రక్తలేమి (ఎనీమియా)

ఐరన్ (ఐనిజం) లోపించిన కారణంగా రక్త లేమి సంభవించటం స్త్రీలలో సామాన్యంగా కానవచ్చే సమస్య. కొద్దిపాటి శ్రమకే శ్వాస కష్టమవటం, ఎక్కువగా అసీపోవటం, పిల్లలలో చురుకు పాలు తగ్గడం, కళ్ళు, పెదములు, నాలిక పేలవంగా ఉండటం, రక్త లేమికి లక్షణాలు. పని చేసే సమర్థత తగ్గిపోవటం, గర్భవస్త శిశువుకు రోగం సంప్రాప్తిచే ప్రమాదమున్నందున సమయానికి ముందే ప్రసవించటం మరియు ఆరోగ్యానికి సంబంధించిన ఇతర సమస్యలు రక్తలేమి కారణంగా సంభవించవచ్చును. అంతేగాక అంటురోగాలు వచ్చే ప్రమాదము కూడా ఉంది.

ఉత్తమ మిశ్రమాహారాన్ని భుజించటం ద్వారా రక్త లేమిని అరికట్టవచ్చును. గోధుమ, జొన్న, బాజ్రా, రాగి, దంపుడు బియ్యం, మొలకెత్తుచూన్న దినుసులు. నల్లవి, తెల్లవి నువ్వులు, ఖర్జూరం, బెల్లం, పాలకూర, మెంతికూర, తోటకూర, ఆవకూర వంటి ఆకు కూరలను మీ దైనికాహారంలో చేర్చండి.

మలేరియా, నుసి పురుగు పట్టటం కూడా రక్త లేమికి కారణమవవచ్చును. మీ ఇంటి పరిసరాలలో దోమలను లేకుండా చేసినప్పుడు మలేరియాను, శుచి శుభ్రతలను పాటించటం, మరుగు దొడ్లను ఉపయోగించటం, స్వచ్ఛమైన నీటిని త్రాగటం ద్వారా నుసి పురుగు పట్టటాన్ని అరికట్టవచ్చును.

ఆహార విభాగం
(భారత ప్రభుత్వం)

davp cs | 502

"ఏమయ్యి- కండ్లు కన్పిస్తేవే?" తిట్లందుకుందామె.

"నాకు కాదమ్మా. ఈ భేదానికి, ఈ దేశంలోని న్యాయస్థానాలకి. ఈ దేశంలోని న్యాయ మూర్తులకు... వాళ్ళకు కన్పించడం లేదు కక్క." అనకుండానే ముందుకే సాగిపోయాడు.

టక్ టక్ టక్ టక్ టక్....

వెంకట సుబ్బయ్య అనే వ్యక్తి అతని పనిని చేసి పెట్టమని తనని అర్థించాడట. అందుకు గాను మూడువేల రూపాయల లంచం అడిగాడట. అతను ఇచ్చాడట. ఇస్తూ ఉన్న సమయంలోనే అవినీతి నిరోధక శాఖ అధికారులు తనను పట్టుకున్నారు. వాడే గ్రేడ్ జోక్.

"ఇది అబద్ధం" అని గొంతు చిమ్మకొని అరిచాడతను. నిజమేమిటో కూడా అరచి చెప్పాడు. అంతా అరణ్యారోదనమే అయ్యింది. అంత గట్టిగా బిగించారు ఉచ్చు.

చేయనినేరం ఋజువు కాగానే ఉద్యోగం నుంచి సస్పెండ్ చేశారు. భాదగా, భారమైన హృదయంతో ఇంటికొచ్చాడు. ఉద్యోగం పోవడం కంటే, మధ్యపడి పోవడం చాలా భాదగా ఉంది. శవిన్యూట్ అంతా శూన్యం లా కన్పిస్తుంది.

ఎదుగుతున్న పిల్లలతో.... వాళ్ళ చదువులు.... వాళ్ళ జీవితం.... ఏమయిపోతుంది ఈ సంసారం? జీవితంలో మొట్టమొదటిసారిగా అతనికి భయంలాంటి భావం ఆవహించింది.

* * *
"భా. భా. భా. భా." ఒక కుక్క పిల్ల అతనికి దగరగా వచ్చి మళ్ళీ ఏమనుకుందో దూరంగా వెళ్ళిపోయింది. నగర వాతావరణానికి దూరమాతున్నాడు. ఎన్నో మైళ్ళ దూరం నడచి వచ్చేశాడు. ఇంకా నడుస్తూనే ఉన్నాడు.

ఎక్కడా ఆగకుండా.
టక్ టక్ టక్ టక్ టక్....

* * *
భార్య నుంచి ఓ రవ్వంత ఓరవ్వు లభిస్తుందని అతను ఆశించాడు. సత్యం కోసం బతికి ఓడిపోవడం కూడా ఒక విజయమేనని ఆమె అంటుందనీ, అలా ఆమె ఆనందించి ఆతృత పడ్డాడు.

"మీరు నిజంగానే చాతకాని వారండీ," అంది తన గురించి అన్నీ తెలిసిన భార్య "పార్వతీ" ఆవేశంగా అరిచాడు.

"లేకపోతే ఏమిటండీ? ఏమిచ్చాయి మీ నీటి నిజాయితీ? మీతోటి ఉద్యోగస్థులంతా ఎంతెంత కూడబెట్టుకున్నారో చూశాలా? మీకే ఎందుకీ బాధసాలూ? చూడండి. ఇప్పుడే మయ్యిందో? దిక్కుమాలిన పప్పుల్లా తయారయ్యాం దీని కంటటికి మీరే కారణం. మీ చేతులో మీరే చేసుకున్నారు.... అధికారులతో కాస్త మంచిగా ఉంటే ఏం పోయింది? ఇలాంటి దుర్గతి మనకు పట్టేదా?..."

మాధాదీనత సేపు ఆమెను మాట్లాడనిచ్చాడు. ఇరవయ్యేళ్లు తనలో కాపురం చేసి, తన కష్ట సుఖాలను పంచుకున్న తన భార్య మనోభావాలు ఇవా అతను సమ్మతేక పోయాడు.

"పార్వతీ నువ్వు కూడా అదే మాట అంటున్నావా? గొంతు పెగుల్చుకుని, గుండె చీల్చుకుని ఎలాగో ఆడగ గలిగాడు. ఆఖర్న.

"నేనే కాదు. ఎవరైనా అదే మాట అంటారండీ. ఇన్నాళ్లూ మీరేమీ కూడబెట్టకపోయినా 'అయన గొప్ప నిజాయితీపరుడు' అని చెప్పకుని సంకోషించేదాన్ని. ఇప్పుడందుకు కూడా అవ్వడం లేదు. చీ. టి. పెళ్ళాం పిల్లల్ని ఎలా

ఉగాది

ఉగాది పండుగలు ఎన్నెన్నో వస్తున్నాయి! ఆయినా- ఏమందిరా కోత్తదనం? అంతా చేదు నిజం! వరదలొచ్చి పేదవాడిని నిరుపేదను చేశాయి! విషవాయువు అవహించి మనిషి ప్రాణాలు తీసింది! ఎక్కడ చూచినా- కరువు కాటకాలు దోపిడీలు హత్యలు గంజి మెతుకులు నోచుకోని నిరుపేదకు వరమాన్న మెండుకు? ఆకాశాన్ని అంటుతున్నాయి రేట్లు! నాయకులు దోచుకుంటున్నారు ఓట్లు! ప్రజలు వదుతున్నారు పాట్లు! తీపి, పులుపు, చేదుల ఉగాది వచ్చడే.... మనిషి జీవితం ఆనాడు! చేదు ఒక్కటే మనిషి జీవితం ఈనాడు! ఉగాది పండుగ ఉన్నవాడికే! లేని వాడికి పండుగే దండగ!

—వచ్చిగోళ్ళ సుధ

సుఖపెట్టాలో తెలిదు మీకు. అంత చాతకాని వాళ్ళు అసభు పెళ్ళెందుకు చేసుకున్నారు...." ప్రెజ్ కౌంగు కళ్ళకద్దుకుంటూ భావుడు మని విడ్డిందామె!

భార్య అన్న ఒక్కొక్క మాట గొడవతి దెబ్బలా తగిలాయనని మనసుకీ. జీవితపు నలభయ్యోవడదీలో అతనికి ఏడుపొచ్చింది. హృదయ విచారకమైన ఏడుపు 'మోచేతుల్లో' తలదాచుకుని మనసారా ఏడ్వాలను కున్నాడు.

"పిరికివాళ్ళలా ఆలా ఏడుస్తారే?" కోపంగా అరచి భార్య లోపలికి వెళ్ళిపోయింది.

వెయ్యివోలుం కరెంటు షాకు తగిలినట్టయ్యింది. 'పిరికివాళ్ళలా....' తన భార్య. తను ప్రాణప్రదంగా ప్రేమించిన తన భార్య.... కూడా అదే మాట అంది. దాన్ని జీర్ణించుకోలేక పోయాడు. విసురుగా లేచి రోడ్డుమీదికి వచ్చాడు.

రోడ్డు మీదికి వచ్చింది మొదలు అతనలా నడుస్తూనే ఉన్నాడు.

టక్ టక్ టక్ టక్ టక్.....

అడుగుల చప్పుడు ఆగిపోయింది. ఈరికి దూరంగా వచ్చేశాడు. పడమటి గగనంలో సూర్యుడు అస్తమిస్తున్నాడు. అక్కడెంతో ప్రశాంతంగా ఉంది.

